

ПОДВИГИ ТВОЈИ КЪ ЗИЖДИТЕЛЮ ВОИСТИННОМУ, ПРЕСНЫМИ ТА
ВЕЛИЧАЕМЪ.

БГОРОДИЧЕНІЕ:

ВЪ ТѢ ВСЕЛІВСЛ ВСЕНЕПОРÓЧНАМУ, ПЕРВЪЕ РОДОНАЧАЛЬНЫА ШЛО-
ОБРАЗНІУ ЗАПÉНШАГО ЧЕЛОВѢКОУБІЙЦУ НИЗЛОЖІ РОДИВЫЙСА,
НІ ВСЕХЪ НАСХ СПІСЕ.

Свѣтлениe:

ПРИСТРАСТІА МІРСКАГІУ ГАІКУ Ш СКВЕРНЫ ОУКЛОНІЛСА ЕСІ, РАЗДІ-
НАГШ СЛНЦА СВѢТГОЗАРНАМУ ЛУЧА ВОЗСІЛ, СВѢТІЛЬНИКУ МНОГО-
СВѢТЛЫЙ, ПУСТЫННОЕ ВОСПІТАНІЕ, НІ ЧИСТОТЫ ОБИТЕЛНЦІ.
ХРІТОВЫ ДОБРЫТЫ ГАІСНУ ЗРІ, ЕГШЖЕ СІАНІЕМУ ОУМУ ТІВОН
ШЗАРНІЛУ ЕСІ, НІ СЛАВОЮ ШБОГАТІЛСА ЕСІ НБНОЮ, ДІОНІСІЕ
СЛАВНЕ. МОЛИМЪ ТѢ, ВЪ МІРЬ СОХРАНЕНЫМУ БЫТИ, ПАМАТЬ
ТВОЮ ПОЧИТАЮЩИМУ.

Дважды.

Слова, ні нынѣ, ѿ:

Якш німбци милюєрдіе ні милостъ велію, прізри препечтам
Бце лбо на моє смиреніе, ні страстеній молвъ, ні соблазні
житія разори Отроковиці, ні Огнѧ геенскагіу нізбави та
молитвами твоими.

На хвалітехъ стихіры на д., гласъ в. Пo: Եгда ѿ дреіва:
Діонісіе, монаховъ оудобреніе, прозабеніе красное пустынн,
преподобныхъ похвало, вѣрныхъ оутвержденіе, любовію
творачиихъ твою всечестнью память, ні къ рацѣ мошн
твоихъ приступающиихъ, нізбави шестоанія всакаго, ні
Огненнаагш ѿсажденія.

Дважды.

Трцѣ храмъ самъ себѣ содѣлалъ Есі, Оче бгоблаженіе,
въ пустыни непроходныя зашедъ, гаіку миүсій въ сіаній-
скію гору виселася Есі, идѣже пріимъ бжественный Законъ:
монаховъ же множество воистинно, наущающи нізрадному
житію, прикасающыся къ рацѣ мошн твоихъ, подающи
всему исцѣленіе.

Имѣла дерзновеніе ко хрѣту бгѹ, молися ѿ стадѣ твоему
прѣбне, сохранитися ѿ искѹшеній вражіихъ, ні гзыческихъ
нахожденій, Огнѧ ні мяча, ні всакаго прилога, ні навѣтла

лукаваго